

Qulu Ağsəs

"Ulduz" jurnalının baş redaktoru, tanınmış şair Qulu Ağsəsin şeirlərini təqdim edirik:

Görsən ki, qaranlıq çökür aləmə,
Görsən ki, axşamdı...fikir eləmə.
Bir uçuq yuxudu gecənin boyu
Nə qədər imkan var rahatlan, uyu...

Qəflətən bir çağa salar hay-həşir
Səhər - körpəsidi doğan Günəşin.
Onu ovutmağa tələsər hamı,
Beləcə, salarlar yenə axşamı.

Təzədən qaramat basar dünyanı,
Hamı doğan Günəş?körpəsi hamı?
... Görsən hər tərəfdən əlin üzülür,
Görsən üşüyürsən...yandır özünü...

Özün dağ başına qoyan şəhərin
ayağın xan kəndi yuyurdu
kürəyinin təri
cıldırda soyuyurdu.
Girməzdi
dumanına gün işığı,
havasına çay qaşığı.
Qayaları sərxoş idi,
adamları tay-tuş idi,
küçələri tay-keş idi.
Qəbirüstü yazıları
nəğmə kimi oxunurdu,
kolda-kosda tələf olan
qurd-quşu gül qoxuyurdu.
Kim idi qalxan o boyda dağı? -
yağışdan sallanıb enirdi qonağı.
... Dağın dizləri əsdi bir may səhəri
gözünün yaşı
ayağının suyuna qarışdı şəhərin...

Canım-gözüm,şükür de ki,
Ölsən də başın üstdəki -
Pəmbə buluddu, daş deyil...

Sevməyi var, sancmağı var
Baxma hərdən uçmağı var -
Ürək yuvadı, quş deyil...

Neynəyəm görün sənsiz?!
Ha istədim öləm sənsiz -
Baxdım ki, mənlilik iş deyil...

Görsən üşüyürsən...yandır özünü...

Bu da mənim baxtımdandı,
Gözüm Tanrı taxtındadı -
Onun da yeri boş deyil...

Müharibə əlili

Üzdü ayaqlarımı Vətən yolu
qayıtdım üzüqoylu...

qayıtdım
qurşağımın yuxarı qatıyla,
qayıtdım
əlil arabasının atıyla...

İki balam gözüyaşlı
arvadım başıdaşlı...

Yazıq hər əmrə müntəzir:
həm məni gəzdirir,
həm ... özü gəzir...

Süfrəmdə haram var -
dinmirəm,
İki ac balam var -
dinmirəm.

Dinmirəm
gül ağzı açılarda heyrətin:
"Vətəni qorudun, bəs öz qeyrətin?!"

... Üzdü ayaqlarımı Vətən yolu
bu da mənə "sağ ol"u...

Dan yeri - gecənin göydə od tutan
bağrıdı.
Xəbər var mı? -
Bilmirəm.

Bir də yarpaq salma külək poçtuna.
Bağlıdı.
Xəbər var mı? -
Bilmirəm.

Ürəyin - içəri qapındı Sənin,
Aç görək, nəyin var
qabında Sənin?!

Ömür-gün bölünüb... qalıqda
Səni Saxladı.
Xəbər var mı? -
Bilmirəm.

Hərəmiz borcludu
bir can ölümə,
Ölsək də, tapmarıq
əncam ölümə.

Tanrı qırır bizi... Ancaq
ölümə yoxladır.
Xəbər var mı? -
Bilmirəm...

Allaha baxmasaydım,
girməzdin yuxuma da!
Torpaq kimi soyuyur -
ən isti, yaxın adam...

Harda itib - batmışan,
hayına çağır gəlirəm.
Toyuna çağırmadın,
vayına çağır gəlirəm...

Harda itib - batmışan,
hayına çağır gəlirəm.
Toyuna çağırmadın,
vayına çağır gəlirəm...

De, necə tapım səni,
nə mərdəm, nə ov iti.
Sənin izin, ünvanın
mənim axırım itib.

Bəlkə veriblər səni
Tanrının yaddaşına?
Mən sənə söz tapşırım,
sən də öz adaşına:

Nə olar, ayırmasın
de, ikimizdən məni!
Getdin?.. sənə yaxşı yol,
gəlməsən, gözlə məni...

Bu şaxtada daş da töksə,
Elə bil ki, qar yağır.
Yanvar ayına göylərdən
Ötənlik qar yağır.

Ha qar yağsın, bağlanarmı
Sevənlərin iş yeri? -
Qar altıdakı ağacların
Aldakı görüş yeri.

... Bircə mənim qardan qorxan
Başıma dəyər azıb:-
Çiyimdəki mələklərin
Atdığı qar topası...

Bu dünyada heç kəsə demədim...
O dünyada soruşsalar:
sən kimsən? -
gözümü yumub, ağzımı açacam!

Deyəcəm ki:
altındakı skamyada
bir yol özü oturmayan
yorgun ağacam...

Dilimdən düşür bir ad
nöqtələr
Tanrıdan gözəl cəllad
nöqtələr
Dərdidi dərmanımın
nöqtələr

Arasında qanımın
nöqtələr
Yel vurduqca tökülür
nöqtələr

"Göy" suala bükülü
nöqtələr
Qələm-varaqdı, bir də
nöqtələr

Göydə Allahdı, yerdə
nöqtələr

Qələt eləyəyəm desəm:
Hamı qələt eləyir...
Allah bizi xəlvəyləyib,
Yoxsa lənət eləyib?!

Qaç bu xain yuvasından
Əri, yox ol havada.

Qorx ki, yenə yerdən çıxar
Buluddan dama adam...

Baş açmazsan:
yaşdı, ya da daş?! -
Damarında qan durar.
Gözündən düşən nədisə,
Ayağını sıdırar...

Bu da axır...

bu da xilas...
Sən gecə...
səhər ertə...
Qoşulub göyün quşuna
Üstündən saat ötər...

Anam
bu dünya evində
tumanı qırışanacan oturdu.

Dan atdı-
gün batdı,
şər qarışanacan oturdu.

Axşam
qonşu arvad
çay süzdü,
yemək çəkdi ərinə.

Anam
başımız üstədən
yollandı atamın iş yerinə.

Bilirəm,
tapıb onu-
lap qır qazanında olsa.

Hər yer
cənnətdi kişiyə-
arvad yanında olsa!

Görən nə deyib məndən
anam orda atama?!

Bircə "yetim" deməsin-
kişi utanar...

Yorulub oturdum
varağın bir küncündə,
ürəyim it kimi ulayır
it kimi...

at gücündə.
Qışa bir taya şeir yığmışam
sözü misraya vura - vura.
Günəş - müqəvva görünsəydi
gecəni quş kimi qorxuzub uçura...

Düşünürəm:
Yaşamaq!
- dünyanın ən zor işi!
Yaşamaq!
- irəli qovaraq keçmiş!

Fəqət...
istəyirəm əcəl gələndə
qarşımda heç nə dayanmasın.
Məni elə çağırırsın ki,
sevgilim yuxudan oyanmasın...

Yastıq qoyub başımıza
əcəb yatırdın bizi.

Aç gözünü, qaranlığın
Qırıb batırdı bizi.

Milyon illərdi yeyirik
Süfrənin qırağından.
Çörək bizi tutar deyir,
Dinmirik qabağından.

Nə boydasan görün heylə?
Bir ölçüyə gəlmirsən?
Baş çəkmirsən qullarına
Bizə niyə gəlmirsən?

...Özünü görməsək də,
Xofun yamandı, Allah!
Bizi qırıb qurtarmamış,
Ölmə, amandı, Allah!..

Kimsən, nəçisən, ay Allah -
Heç səndən baş tapamıdım.
Özün qurduğun dünyada
Sənə bir iş tapamıdım.

Günün necə keçir barı,
Can verib can almağınan?..
Səni nəynən bəndə salaq,
Tutaq hansı qarmağınan?!

Görsək, heç nə eləmərik,
Bir özünü göstər bizə!
Yaxşı günün əgər busa,
Yaman günü göstər bizə!..

Neyləsən, sevirəm səni,
Qulunam, gəl min boynuma!..
Bu şeiri də sən yazmışan,
Babəl mənim boynuma...

Bir yol yatağından qalxmayan bu çay
Qoluna döyməni nə vaxt yazdırıb?
Qış günü soyuqdan ölən ağacın
Yasına mart ayı yarpaq yazdırıb...

Başını yelləsən, külü közərir,
İşıq vermir, amma işıq söz verir.
Bircə eybi var ki, dünya gözəlin
Məni qucağına qonaq yazdırıb...

Şükür o göydəki ismin halına,
Şükür yağışına, şükür qarına.
Şükür adımızı öz jurnalına
Əcəl adqoydudan qabaq yazdırıb...

Başının ağrısı
alınında şırım açan
kotandandı...
köçəri quşlara vətən - dəndi;

Narı sümürürsənsə,
süddən yanıqsan...
Gözünlə qaşımın arasındakı

qapı açılan gün...
o yanıqsan...

Meşələr
qışda Günəşə
odun atmaq üçündü...
Yaydan çıxan oxlar
payıza çatmaq üçündü...

Bunu ancaq sənə danışırım-
Bircə balama
Kasıb evində bağlanmış
Turşu bankasıdı atan.

Ağzı hərdən açılır-
bayramdan bayrama.
Sənin dünyaya gəlişin də
Bayramdı deyər

Bir -iki sözümlə olacaq
Allah eləsin oxşamasın
sağlığa,
nəsihətə,
öyüdə,

gileyə.ətin gündə, bərk ayaqda.
Quş quşla ötmür balası,
Şair şairlə dilləşmir.

Quş budaqda oxuyur,
şair varaqda.

Qadına yalan danışmazlar,
Həqiqət kişidi, səhv eləmirəmsə.
Əlbəttə, kişi lazımdı qadına.

Kişiyə gerçəyi deməzlər,
yalan qadına oxşar na görə hər kişinin
ürəyindən

baxmaq keçər yalanın dadına.
Bir də unutma,
Mən kimsəsizliyimdən
bənərsiz oldum,

Sən deyəsən atana oxşayacaqsan.
...Bu qədər, balası.

Gecdir ,uyu.
Gör göy üzünü nə qədər yayğıkeşdir,
gecənin kürəyinə
ulduzdan piltə qoyur.

İşdi-qəzadı
səndən əvvəl ölsəm,
məni son mənzilə aparırlar görsən,
vəsiyyətimə əməl elə:

Arxamca su at,
uğur dilə.
Saçını yolma,
köksünü ötürmə.

Allahın yanına gedirəm
ürəyində ayrı şey gətirmə,
Borclunun qapısını döyərlər:
Yeganə borclu qaldığım
əvəzini vermədən aldığı

son nəfəsdən özge
kimsəni qapıma yaxın qoyma.
Bir də
ta uşaq deyilsən

burnunun suyunu
gözündən axıdan
bu faniyə uyma...

Dağa bax...sən allah
nə gündədi
Ayağı ayağına dolaşan
beş-altı ağacdı

qozbel torpağı
balatası qaçmış kündədi...
Dili yoxdu
ildırım vuranda çığır

pulu yoxdu
özünə lift çəkdirər,
dərəni qonaq çağır...

Rəngsizdi, tamsızdı,
ətsiz-qansızdı,
Allahsız, imansızdı,
Mən çəkən dərdlər.

Nəfsi bıçaqdan iti,
içimi dağıdır, didir,
vecinə deyiləm qəti
Mən çəkən dərdlərin.

Nə ət deyil,
nə siqaret
Deyəsən çəkildi, qurtardı.
...Dünya, Tale, Tanrı deyilən
nə var hamısı günahkardı
Mən çəkən dərdlərə.

Dərdi nə çəkilsədi,
nə qaçılacaq,
Mən çəkən dərdlərin.

...Bir gün "sərgisi" açılacaq,
Mən çəkən dərdlərin.

Yazırsan: "Ölürəm..."
Min şükür, alqış!
Nə yaxşı, sevgidən ölən hələ var.
Demə, kişidən də mələk olarmış,
Əzrayıl olanda axı nə olar...

Bilmirəm dünyanın xoşbəxti deyim,
Bilmirəm dünyanın bədbəxti sənə.
Düzü, istəmirəm xətrinə dəyim,
Cavab axtarıram nə vaxtdı sənə...

Kimsə ayağını qoymaz içəri -
Könlümün keşişin balam çəkir sə.
Sevgi ötən gündür məndən ötəri,
Sən məni səvməklə dala çəkir sən.

Cavab məktubumda sözlər baş-ayaq,
Bir ucdan yazılır, pozulur elə.
Qorxuram öləsən sevgin yaşaya,
Qorxuram qalasan - məhəbbət ölə.

